

AUGUSTA VERBURG
werd zeer bewust oma

Alles uit liefde voor kinderen

door MARIJKE SNIJDER

BERGEN (N.H.), zaterdag – Ze droomde ervan oma te worden, maar toen de kleindochter van Augusta Verburg vorig jaar ter wereld kwam, werd de kersverse oma geconfronteerd met haar verleden. Ze schreef openhartig over de eerste twee maanden van het grootmoederschap, de liefde die daarbij gepaard gaat en ook over haar angst. „De wereld staat er slecht voor. Ik weet niet of Maxime, net als ik, in vrede opgroeit.”

In het schilderachtige, Noord-Hollandse Bergen heeft Verburg het goed voor elkaar. De schrijfster woont in een huis zoals een klein kind het zou tekenen, omgeven door een weelderige tuin en met een schommel speciaal voor haar kleindochter Maxime. „Bij het inrichten van dit huis, en vooral het aanleggen van de tuin, heb ik sterk door de ogen van mijn toekomstige kleinkinderen gekeken. De seringenstruiken waarachter mijn schuur langzaam maar zeker schuilgaat, zorgen straks voor een geheimzinnig paadje naar een prachtige verstopplek en het grote grasveld leent zich perfect voor een zachte landing bij allerhande acrobatische toeren.”

Dat is wat Verburg kenmerkt; de liefde voor kinderen. Na een aantal omzwervingen, van juf tot schrijver, astroloog en organisatieadviseur, heeft de duizendpoot onlangs haar vijftiende boek geschreven: *Oma!*. Het is een autobiografisch verhaal over haar eerste twee maanden als oma. Het boek gaat in op de, volgens Verburg, belangrijkste speerpunten in haar leven: de liefde voor haar kleindochter, het geloof, haar jeugd, het geluk en verdriet. Zo luchtig als het eerste *Oma*-boek, *Ik word oma!*, was, zo persoonlijk is het nieuwste deel, waarbij ze niets onbesproken laat. „Als je autobiografisch schrijft en je laat de delen die je minder goed uitkomen weg, houd je de lezer voor de gek. Bovendien snap je dan niet waarom de kwetsbaarheid van het kind me zo raakt. Dat heeft een verhaal.”

Er breken er spannende tijden aan voor Verburg. Ze heeft niet alleen een boek geschreven over het grootouderschap, waarbij ze voor iedere letter toestemming heeft gevraagd aan haar dochter en schoonzoon, maar ook een boekje opengedaan over haar jeugd. „Mijn ouders zijn overleden, over mijn ervaringen met hen schrijf ik vrijuit. Daarbij gaat het over mijn belevingen, die van mijn broers of zussen laat ik er grotendeels buiten.” Als één van negen kinderen uit een gereformeerd gezin is het niet altijd rozengeur en mane-

schijn geweest. Toch heeft ze veel respect voor beide ouders. „Dankzij het geboren worden in dit gezin, met deze vader, moeder, broers en zussen, heb ik me kunnen ontwikkelen tot wie ik nu ben. Daar kun je altijd 'dankjewel' tegen zeggen. Maar wat ik me afvraag in dit boek, is of die ontwikkeling, die bewustwording, altijd gepaard moet gaan met butsen en deuken, of dat we als ouders de pijn met bewustzijn kunnen voorkomen.”

Tijdens de eerste twee maanden van Maxime's leven wordt Verburg geconfronteerd met vlagen uit haar verleden. „Door de komst van Maxime kwam de kwetsbaarheid van het kind weer bij me boven. In ons gezin heeft incest plaatsgevonden tussen mijn vader en een van mijn zussen. Dat kan alleen gebeuren als je als kind niet de ruimte en de veiligheid voelt om 'nee' te zeggen. Ik durfde dat, net als mijn zus, eigenlijk niet te zeg-

'Een wereld die voor kinderen een betere plek wordt'

• Augusta Verburg is veel voorzichtiger geworden: „Van het gemak waarmee ik vroeger de kinderwagenbak los in de auto zette, is niets meer over.”

gen. Dat heeft niet alleen met opvoeding te maken, maar ook met het type kind. Hoe dan ook, die onveiligheid heb ik met mijn boek willen doorbreken, zodat deze wereld voor kinderen een betere plek wordt.”

Dit uit zich heel letterlijk. „Ik ben veel voorzichtiger met mijn kleinkind dan ik voorheen met

mijn eigen dochter was. Toen mijn dochter Ruby een jaar was, zijn we samen op een kwade dag door de autovoortuit gevlogen. De gedachte dat Maxime iets dergelijks zou overkomen, is zo mogelijk nog erger. Van het gemak waarmee ik vroeger de kinderwagenbak los in de auto zette, is dus niets over.”

Verburg vindt alles leuk aan het grootmoederschap. „Ik kan iets bedenken dat ik niet leuk vind en ik hoop dan ook dat Maxime later met net zoveel liefde en warmte aan mij zal terugdenken als ik nu

vaak aan haar denk. Het enige zorgelijke van het oma-zijn is de toekomst. Als naoorlogs kind was ik me er zeer van bewust dat het vrede is. De gruwelijkheden werden ons op 5 mei altijd voorgeschoteld en met dat schrikbeeld worden we nog dagelijks op televisie getraceerd. Ik hoop dat Maxime nooit een oorlog hoeft mee te maken.”

'Ik word oma' en 'Oma!', € 14,95. Uitgeverij CTRL-e, info: www.ctrl-e.nl/augustaverburg en www.augustaverburg.nl